

РЕШЕНИЕ

№ 2517

гр. София, 26.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 06.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **6487** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 17а, ал.3 от Закона за З. на Д. /ЗЗДет./.

Образувано е по жалба от д-р С И Д – в качеството ѝ на директор на Дом за медико-социални грижи за деца /ДМСГД/ Г. В., с адрес: Г. В., К. „В.“, У. „Овеч” №2 против Задължително предписание №РД-14-132/28.07.2010г., издадено от Н Ш. – председател на Държавната агенция за З. на Д. /ДАЗД/.

В жалбата се излагат твърдения, че издадените задължителни предписания са издадени в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поддържа се, че не са налице основанията за издаване на задължителни предписания, тъй като в резултат на извършената проверка в ДМСГД Г. В. не са констатирани нарушения на правата на Д., а касаят констатирани пропуски във връзка със спазването на стандартите за социални услуги за деца, каквато проверка не е била възлагана на комисията. Сочи се още, че обжалваният административен акт е издаден в нарушение на изискванията за форма по чл.59 АПК, тъй като не съдържа мотиви. Според жалбоподателя констатациите за неспазване на Наредбата за критериите и стандартите за социални услуги за деца /НКССУД/ са неверни и немотивирани. Жалбата се поддържа в съдебно

заседание от упълномощен процесуален представител като се иска отмяна на оспорените задължително предписание №РД-14-132/28.07.2010г.и присъждане на разноси в производството.

Ответникът в представените по делото писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна, като поддържа, че задължителното предписание е издадено при наличие на изискуемите от закона предпоставки , с оглед на което и моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд С.-град, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало с издаването на заповед № РД-11-167/10.06.2010 г. на П. на ДАЗД, с която на комисия от двама експерти от Главна дирекция „Контрол по правата на Д.” при ДАЗД е възложено извършването на планова проверка в ДМСГД Г. В., относно спазване на правото на Д., регламентирано в чл.21, б. „а” от Конвенцията на ООН за правата на Д. и правото на Д. на З., съгласно чл.10, ал. 1 от ЗЗДет., като за резултатите от проверката да бъде изготвен доклад. Като правно основание за възлагане на проверката са посочени разпоредбите на чл. 17а, ал.1, т. 15 от ЗЗДет., чл. 59, т. 1, във вр. с чл. 58, т. 3 от Правилника за прилагане на ЗЗДет. и чл. 7, т. 24 от Устройствения правилник на ДАЗД. В изпълнение на посочената заповед е изготвен Доклад № 00-06-523/26.07.2010 г. от определените в заповедта служители. Докладът е изготвен въз основа на фактите, установени с Констативен протокол вх.№512/15.06.10г., съставен и подписан от лицата, на които е възложено извършване на проверката. В доклада за извършената проверка са формирани изводи за причините за настаняване на деца в ДМСГД Г. В., както и се сочи, че плановете за грижа на децата не са разработени според изискванията на Наредба за критериите и стандартите на социални услуги за деца/ НКССУД/, те са еднотипни, не съдържат дейности за реализиране на постановените цели и не са съгласувани със социален работник от Отдел за З. на Д./ОЗД/ и родителите на Д.. Констатациите на комисията са, че в ДМСГД Г. В. се спазва правото на Д., регламентирано в чл.21, б. „а” от Конвенцията на ООН за правата на Д.. По отношение на проверката за спазване на правото на Д. на З., регламентирано в чл.10, ал. 1 от ЗЗДет., комисията е констатирала, че персоналът на ДМСГД Г. В. полага усилия и в голяма степен то е гарантирано. Във връзка с посочените изводи, с Доклада се прави и предложение да се дадат задължителни предписания на директора ДМСГД Г. В. в две точки, които са възприети изцяло в обжалвания акт.

В оспореното задължително предписание № №РД-14-132/28.07.2010г. председателят на ДАЗД на основание чл. 17а, ал.1, т. 15 от ЗЗДет., е разпоредил на директора на ДМСГД Г. В., следното:

1. Да поддържа подробна и актуална информация за настанените деца и

техните семейства.

2. Плановете за грижа на децата да се изработват съгласно изискванията на Стандарт 3 от Приложение 3 към чл.48 НКССУД и да се съгласуват със социален работник от ОЗД и родител.

От фактическа страна предписанието се основава на заповедта и изготвените при проверката доклад и констативен протокол, като е налице идентичност с изводите на проверяващите за установеното при извършената проверка, изложено по-горе. Съдържа се и указание за реда и срока за обжалване.

При така установеното от фактическа страна, като извърши по реда на чл.168, ал.1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, Административен съд С. – град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация и в законовия срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваният административен акт - задължително предписание по чл. 17а, ал.1, т. 15 от ЗЗДет., представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, с който се разпорежда адресата му да изпълни точно определено действие или действия, с цел да се отстрани допуснатото конкретно нарушение на закона. В този смисъл, при издаване на задължителното предписание е необходимо нарушението вече да е извършено и от него да са причинени вреди, т. е. да е настъпил резултат, а целта на постановяването му е именно отстраняването на вредните последици. С разпоредбата на чл.17а, ал.1, т.15 от ЗЗДет. на П. на ДАЗД е предоставена компетентност да извършва наблюдение и контрол на специализираните институции за отглеждане на деца, относно спазването на правата на Д. и при установяване на нарушения да дава задължителни предписания за отстраняването им лично или чрез оправомощено от него лице. Нарушаването на правата на Д., което е предпоставката за издаване от компетентния административен орган на задължителни предписания, следва да бъде установено по надлежния ред - с актове или с констативни протоколи. В съставените от назначената от П. на ДАЗД комисия Доклад № 00-06-523/26.07.2010 г. и Констативен протокол вх.№512/15.06.10г. се съдържат фактически констатации за причините за настаняване на деца в ДМСГД Г. В., спецификата на работата с децата, капацитета и материалната база на ДМСГД Г. В., но не са формирани изводи за допуснати нарушения на правата на Д.. Напротив, изрично е посочено, че при извършената проверка в ДМСГД Г. В. е констатирано, че се спазва правото на Д., регламентирано в чл.21, б. „а” от Конвенцията на ООН за правата на Д., а правото на Д. на З., регламентирано в чл.10, ал. 1 от ЗЗДет. в голяма степен е гарантирано. Не са посочени и други права на Д., извън тези включени изрично в предмета на проверката, съгласно издадената заповед № РД-11-167/10.06.2010 г., които да са били нарушени. Тези изводи на комисията, извършила проверката са възприети изцяло при издаването

на Задължителното предписание №РД-14-132/28.07.2010г.

Констатациите на комисията, че в досиетата на настанените деца не се съдържа подробна и актуална информация за Д. и родителите му, плановите за грижи не са разработени според изискванията на НКССУД и не са съгласувани със социален работник от ОЗД и родителите на Д., са формулирани по твърде общ начин, без от тях да може да се направи извод за допуснато конкретно нарушение на правата на Д.. Тези обстоятелства са квалифицирани от комисията, извършила проверката като „пропуски”, а не като нарушения на правата на Д., като същевременно не се сочи с неизпълнението на кои свои конкретни законоустановени задължения директорът на ДМСГД Г. В. е станал причина за допускането на тези пропуски.

С оглед на констатациите в задължителното предписание за неспазване на изискванията на НКССУД, следва да се посочи, че не разпоредбата на чл.17а, ал.1, т.15 от ЗЗДет., послужила като основание за издаване на заповедта за извършване на проверката в ДМСГД Г. В., а разпоредбата на чл.17а, ал.1, т.16 от ЗЗДет. предоставя на П. на ДАЗД компетентността да организира извършването на проверки за спазване на стандартите за социални услуги за деца и при установяване на нарушения дава задължителни предписания за отстраняването им.

Съдът намира също така, че е налице незаконосъобразност на обжалвания акт по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК поради несъответствие с целта на закона. Правната природа и целта на задължителните предписания по чл. 17а, ал.1, т. 15 от ЗЗДет., поради изискването на правната норма, е да имат възстановителен характер за конкретно извършено нарушение, като в този смисъл е недопустимо формулирането им по общ начин като задължение за спазване на конкретна правна норма към подчинено длъжностно лице. Същото задължение произтича от общия принцип за законосъобразност в действията на администрацията, прогласен с чл. 4 от АПК и приложим на основание чл. 2, ал.1 от същия кодекс за действията на всички административни органи.

Формулирани по общ начин като указание за спазване на нормативно установени изисквания към действията на проверяваните длъжностни лица, същите не съставляват задължителни предписания, тъй като не указват как да бъдат поправени вредите от конкретното правонарушение. Задължителните предписания следва да съдържат предписание какво точно действие - фактическо или юридическо, следва да извърши конкретно лице, за да поправи вредите, които са причинени от допуснатото нарушение.

Т.2 от задължителното предписание съдържа разпореждане за директора на ДМСГД Г. В. плановите за грижи на децата да се изработват съгласно изискванията на Стандарт 3 от Приложение 3 към чл.48 от НКССУД и да се съгласуват със социален работник от ОЗД и родител. Така формулираното задължително предписание е незаконосъобразно, като противоречащо на материалния закон, тъй като Стандарт 3 от Приложение 3 към чл.48 от НКССУД съдържа единствено задължение за доставчика на услугата, какъвто в

конкретния случай се явява директора на ДМСГД Г. В., да прави оценка на потребностите на Д., въз основа на която да разработва план за грижи, като не е предвидено законово изискване изготвените планове за грижи да се съгласуват със социален работник от ОЗД и родител.

Предвид изложеното оспореното предписание следва да бъде отменено.

Процесуалният представител на жалбоподателя претендира присъждане на разноски в производството, като не е представил списък на разноските съобразно изискванията на чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК. С оглед на това, че не са ангажирани доказателства относно размера на претендираните разноски, съдът намира, че не следва присъждането им с решението.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд – С.-град, II отделение, 26 състав

Р Е Ш И

Отменя Задължително предписание № РД-14-132/28.07.2010г., издадено от П. на Държавната агенция за З. на Д. .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: